

NEUROMODULACIJA — USPJEŠNA METODA LIJEČENJA KOD URINARNE INKONTINENCIJE

Funkcionalna električna neomodulacija spinalnih korjenova S2/S3 predstavlja novu metodu liječenja kod rezistentne urinarne inkontinencije. Prvi pokušaji liječenja s elektrostimulacijom su izvedeni u svrhu ispražnjenja mokraćnog mjehura kod retencije urina i da se aktivira stres inkontinencija. Pored kirurške implantacije i stimulacionih aparata uvode se i analni i vaginalni stimulatori.

Prije implantacije permanentnih elektroda i impulsnih generatora potrebno je provesti nekoliko dnevnih perkutanih testiranja. Neurostimulaciono testiranje se provodi u svrhu dokaza integriteta sakralnih spinalnih živaca. Kod stimulacije S2 segmenta nalazi se tipična kontrakcija površne perinalne muskulature i vanjskih rotatora kod istovremene plantarne fleksije stopala. Stimulacija S4 spinalnog živca radi preko stimulacije S3 do kontrakcije levatorni, ali bez refleksnog odgovora na donjim ekstremitetima. Radiološkom pretragom antero-posteriorne i lateralne snimke sakruma kontrolira se pravilan položaj žice za vrijeme provođenja stimulacije. Komplikacije perkutanog testiranja su rijetke, te može nastati hematoma, površna infekcija ili apsces, kao i prolazni radikularni podražajni sindrom. Ako se kod bolesnika pojavi 50% poboljšanja nakon višednevnog testiranja to dokazuje uspjeh funkcionalne električne neuromodulacije i bolesnik je kandidat za permanentnu implantaciju u odgovarajućem sakralnom foramenu.

Kod permanentne implantacije smještaju se na četiri mjesta koroziono rezistentne platinsko-iridium elektrode u odgovarajuća sakralna foramina. Intraoperativno se ustanovi kontaktna točka s najboljim stimulacionim odgovorom i uz pomoć kabela pripoji na supkutano implantirani impulsni generator smješten supkutano. Neuromodulacija s implantacijom i permanentnom stimulacijom je pospjela poboljšanja simptoma kod bolesnika s polakisurijom, stres-inkontinencijom, te kod uretralnog sindroma, a konzervativni tretman nije doveo do uspjeha.

Funkcionalna neuromodulacija predstavlja atraktivnu metodu liječenja u svim slučajevima gdje postojeći medikamenti i operativni tretmani nisu doveli do nekog uspjeha. (Thon WF, Grunewald V, Jonas U. Therapiewoche, 1991; 41:3202—3208).

Mirjana Miko